

Dissabte 5 de Quaresma

Text de l'Evangelí (Jn 11,45-56): En aquell temps, molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, van creure en Ell. Però alguns d'ells anaren a explicar als fariseus el que Jesús havia fet. Llavors els grans sacerdots i els fariseus van reunir el Sanedrí i es preguntaven: «Què podem fer? Aquest home fa molts senyals prodigiosos (...)». Caifàs, que aquell any era el gran sacerdot, els digué: «(...) ¿No us adoneu que val més que un sol home mori pel poble, i no pas que es perdi tot el poble? Això, Caifàs no ho va dir pel seu compte. Era gran sacerdot, aquell any, i per això va poder profetitzar que Jesús havia de morir pel poble. I no tan sols pel poble, sinó també per a reunir els fills de Déu dispersos. Així, doncs, aquell dia van decidir que el matarien (...).

El Sanedrí decideix fer morir Jesús

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Joan parla d'una reunió del Sanedrí per tal de dilucidar —en un intercanvi d'idees— el "cas" Jesús. Joan situa aquesta reunió abans del Diumenge de Rams, i considera que el motiu immediat fou el moviment popular sorgit després de la resurrecció de Llätzer. Sense una deliberació precedent com aquesta, resulta impensable la detenció de Jesús la nit de Getsemaní.

Joan ha expressat molt clarament aquella estranya combinació entre l'execució de la voluntat de Déu i la ceguesa egoista de Caifàs: la creu responia a una "necessitat" divina i Caifàs, amb la seva decisió, fou en definitiva l'executor de la voluntat de Déu, tot i que la seva motivació personal fos impura i no respongués a la voluntat divina, sinó a les seves pròpies intencions egoistes (actitud que propicià la catàstrofe de l'any 70).

—"Jesús havia de morir (...) per a reunir els fills de Déu dispersos": ressona aquí la

"clau de volta" de l'oració sacerdotal de Jesús per la unitat dels creients dins la seva Església.